

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 19C/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317203996
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2317203996.5

Rozhodnutie

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci žalobcu: Z. Z., H.. X.X.XXXX, C. A. XXX/XX, XXX XX Š., zast.: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, IČO: 42 256 593, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava 824 96, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava 811 04, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere a iné, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 814,93 Eur spolu s úrokom z omeškania o výške 5,0% ročne zo sumy 814,93 Eur od 3.2.2017 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu v časti úroku 5,0% ročne zo sumy 814,93 Eur od 30.1.2017 do 2.2.2017 zamietá.

III. Konanie v časti určenia, že zmluva o úvere c. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.7.2014 je neplatná, eventuálne, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.7.2014 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a v časti určenia, že dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 16.7.2014 je neplatná, zastavuje.

IV. Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 20.2.2017, doručenu dňa 22.2.2017 domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 16.6.2014, č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“) eventuálne, že úver vyplývajúci zo zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň žiadal určenie, že Dohoda o poskytovaní služieb č. 8500070250 je neplatná. Žalobca si uplatnil aj náhradu trov konania. Uvedených nárokov sa domáhal z dôvodu, že zmluva nie je uzatvorená v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSÚ“) a ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. V zmluve je nesprávne uvedená RPMN. Vychádzajúc z výšky skutočne a preukázateľne poskytnutého plnenia veriteľom vo výške 1.450 EUR, pri výške mesačnej splátky 89,65 EUR, splatnosti 36 mesiacov, ak by do celkových nákladov (RPMN) žalovaný zahrnul poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50 EUR, výslednou je RPMN vo výške 89,22, % pričom celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (t.j. úver + úrok za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) sa rovná sume 3.277.40 EUR. Vzhľadom na vyššie uvedené sa zmluva podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve absentujú ďalšie náležitosti, a to neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru. Žalovaný so žalobcom spoločne so zmluvou uzavrel dňa 16.6.2014 aj Dohodu o poskytnutí služby, závislú na zmluve, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so ZoSÚ a občianskym zákonníkom. Na základe tejto dohody žalovaný ako veriteľ poskytol žalovanému službu spočívajúcu v

odklade splatnosti splátok a iné, z ktorých však žalobca nemal reálne žiadny prospech. Za túto službu žalovaný zinkasoval odplatu mesačne vo výške 2,51%, zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, ktorá predstavovala sumu 36,40 EUR mesačne, celkovo 1.310,40 EUR, čo je ďalšie navýšenie nákladov spotrebiteľa o 97%. Obdobné poplatky, ktoré súvisia so Zmluvou, sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Na základe uvedeného je uvedená dohoda neplatná. Ďalej, dohodnutá výška úrokovej sadzby takmer dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, teda ide o neplatný právny úkon. Zmluva o úvere je teda neplatná pre absenciu jej podstatnej náležitosti (dojednanie o úroku) a žalobca je povinný podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu úveru. Žalobca sa pokúsil so žalovaným riešiť vec mimosúdnou cestou výzvou zo dňa 30.1.2017, na ktorú však žalovaný reagoval negatívne odpoveďou zo dňa 3.2.2017. Žalobca v ďalšom odôvodňuje naliehavý právny záujem na určení, ktoré požaduje, avšak v priebehu konania došlo k zmene žaloby z určovacej na žalobu na plnenie, pričom žalobca upustil od prejednávania pôvodných nárokov, čo súd vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie žaloby. Spolu so žalobou žalobca žiadal vydanie neodkladného opatrenia, ktorému návrhu súd vyhovel uznesením č.k. 19C/22/2017-18 zo dňa 2.3.2017 v časti tak, že uložil žalovanému zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 14.3.2017, doručeným súdu 20.3.2017. Nakoľko žalobca v priebehu konania navrhol zmenu žaloby, súd zhrnie argumentáciu žalovaného iba vo vzťahu k zmenenej žalobe. Žalovaný poprel tvrdenie o nesprávnom údaji o RPMN. Žalobca neoznačil žiadny dôkaz, v zmysle ktorého by bolo možné vyvodiť záver o nesprávnosti výpočtu, uvádza iba neurčité tvrdenia bez odkazu na listinný dokument preukazujúci ich správnosť. Na preukázanie opaku tvrdenia žalobcu žalovaný predložil ako dôkaz rozpis vzorca určeného zákonom na výpočet RPMN. Poplatok za poskytnutie úveru je prípustný a dovolený. Ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku, teda aj započítanie. Žalovaný ďalej tvrdí, že termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Zmluva obsahuje aj zákonom vyžadovanú výšku splátky (89,65 Eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení Veriteľa o schválení úveru Dlužníkovi, ako aj v Splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (36 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“. Odplata podľa Dohody o poskytnutí služby je cenou plnenia, čiže úvaha o neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate je vylúčená. Podľa bodu I.2 Dohody: „Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi Poskytovateľom a Zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok.“. Služba je nepovinná, a pre jej uzatvorenie sa žalobca rozhodol sám a dobrovoľne. Keďže táto Dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver (§ 2, písm. g) ZoSÚ). Pokiaľ ide o Zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500070250 zo dňa 16.06.2014, zákon účinný v čase jej uzatvorenia v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy stanovoval: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“. Najvyššia prípustná výška odplaty bola v čase uzatvorenia zmluvy regulovaná Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.Z. („...odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na wehovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky.“). Odplata podľa citovaného ustanovenia bola v rozhodnom období vo výške 12,61 %, čo znamená, že povolený dvojnásobok bol zákonodarcom stanovený na 25,22 %. Nakoľko je v zmluvách uvedená nižšia RPMN, máme za to, že výška odplaty bola dojednaná v súlade s relevantnými právnymi predpismi, a preto nejestvuje žiadny právny dôvod požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania. Žalobca reagoval na obranu podaním zo dňa 28.4.2017, doručeným súdu dňa 2.5.2017. Aj v tomto prípade, súd zhrnie argumentáciu žalobcu iba vo vzťahu k zmenenej žalobe. K výpočtu RPMN, ktorý predložil žalovaný sa žalobca

vyjadril tak, že v listine je uvedené, že sa klientovi poskytuje spotrebiteľský úver vo výške 1.500 EUR - s uvedeným nie je možné súhlasiť, nakoľko žalovaný poskytol žalobcovi úver iba vo výške 1.450 Eur. V zmluve uvedená RPMN vo výške 20,91%, nie je vypočítaná správne, pretože skutočná výška RPMN predstavuje 24,01%. Výšku najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa v čase uzavretia zmluvy o úvere predstavovala 21,32%. Žalobca poukázal na skutočnosť, že najvyššia prípustná výška odplaty bola prekročená žalovaným viac ako štvornásobne (podľa výpočtov uvedených vo vyjadrení) a celkové plnenie, ktoré žalovaný požaduje vo výške 3.227.40 EUR proti poskytnutému vo výške 1.450 EUR hraničí s úžerou. Žalobca rozšíril návrh o argumentáciu v žalobnom návrhu zo dňa 20.02.2017, a to vzhľadom na ďalší nedostatok, ktorým je nesprávne uvedená priemerná RPMN. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 1. štvrtrok r.2014 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov 31.90%. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 49,67%, čo je zjavne údaj nesprávny. Teda zmluva je aj z uvedeného dôvodu považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Pokiaľ podstatné náležitosti zmluvy (a teda aj namietaná konečná splatnosť úveru, rozdelenie splátky na úroky istinu a ostatné poplatky) obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom (žalobcom), nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nebolo ho možné považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. K dohode o poskytovaní služby žalobca poukázal na výšku plnenia za vyššie uvedenú službu, ktoré predstavuje celkovú odplatu 1.310,40 EUR. Uvedené plnenie predstavuje nepomer medzi výškou odplaty za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru 1.310,40 EUR vo vzťahu k výške splátok v súhrnnej hodnote ($3 \times 89,65 = 268,95$ EUR). Žalobca poukázal na viaceré dohody uzatvorené medzi stranami sporu s odkazom na prebiehajúce konania na tunajšom súde, pričom v prejednávacom prípade ide za necelých 6 mesiacov o tretiu Dohodu o poskytnutí služby - a plnenie žalobca za službu platí mnohonásobne vyššie. Žalobca žiadal súd, aby vyzval žalovaného na predloženie výpisu aktuálnej výšky splácania úveru zo strany žalobcu, z ktorého bude zrejmé v akej výške bol žalobcovi úver poskytnutý, stav splátok a aktuálny dlžný stav úveru, a to za účelom zistenia rozsahu bezdôvodného obohatenia. Žalovaný sa k uvedenému vyjadril podaním zo dňa 21.8.2017, doručeným súdu dňa 25.8.2017. Žalovaný rozporuje tvrdenia žalobcu, pokiaľ ide o výpočet RPMN, nakoľko výpočty žalobcu sú nezrozumiteľné. Pri určení RPMN žalobca poukazuje na údaj určený pre úvery so zabezpečením alebo lízing. Dohoda o poskytovaní služieb predstavuje individuálne dojednanie, nakoľko nebola podmienkou poskytnutia úveru. Obsahom dohody určite nie je len odklad splatnosti splátok. Žalovaný poprel, že by na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie. Žalobca doplnil svoje tvrdenia podaním zo dňa 11.1.2018, doručeným súdu 15.1.2018. Nakoľko žalovaný nepredložil k uvedenému dátumu prehľad splátok, žalobca vypočítal sumu bezdôvodného obohatenia ako rozdiel medzi plnením v zmysle zmluvy ($36 \text{ splátok} \times \text{výška splátky } 89,65$) a sumy, ktorú uviedol žalovaný v žiadosti o vykonávanie zrážok (2.462,47 Eur). Teda rozdiel je 764,93 Eur. Výška zrazenenej sumy zamestnávateľom je 1.500 Eur. Žalobca teda celkovo zaplatil 2.264,93 Eur a celková suma bezdôvodného obohatenia teda žalovaného je 814,93 Eur s odkazom na § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko v súlade so súdnou praxou v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti je plnenie plnením bez právneho dôvodu. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5,0% ročne zo sumy 814,93 Eur od 30.1.2017, kedy žalovanému bola doručená výzva, a to až do zaplatenia. V súlade s uvedeným žalobca žiadal zmenu žaloby. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 18.1.2018 namietol premlčanie nároku. Predsporová výzva žalobcu neobsahuje sumu, ktorú si žalobou žalobca uplatňuje, a teda žalovaný namieta dátum uplatnenia úrokov z omeškania. Zmluva o úvere je zmluvou odplatnou, preto nárok žalobcu je nedôvodný.

3. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 16.10.2017, 29.1.2018 a 1.3.2018. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy: oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 16.7.2014, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zmluvné dojednanie, predsporová výzva žalobcu zo dňa 30.1.2017, odpoveď žalovaného na výzvu zo dňa 3.2.2017, dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.7.2014, žiadosť žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy žalobcu zo dňa 18.2.2016, výpis z účtu žalobcu. potvrdenie o vykonaných zrážkach zo dňa 16.10.2017. Žalovaný predložil súdu ako listinné dôkazy aj príklad výpočtu RPMN k zmluve, priemerné úrokové sadzby úverov, prehľad platieb žalobcu z titulu zmluvy.

4. Súd na danú vec aplikoval najmä nasledovné právne normy: § 39, § 40 ods. 3, § 43a a nasl., § 451 a nasl., § 107 ods. 1, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“).

5. Súd má na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca so žalovaným dňa 16.7.2014 uzatvoril Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, z titulu ktorej poskytol žalovaný žalobcovi čiastku vo výške

1.450 Eur. Tak ako to vyplýva z prehľadu platieb na č.l. 97, žalobca doposiaľ uhradil sumu 2.397,24 Eur, ktorú sumu žalobca nerosporoval. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX podpísanej žalobcom 15.7.2014 a žalovaným 16.7.2014 vyplýva, že žalobca žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.500 EUR so splatnosťou na 36 splátok, s výškou celkovej mesačnej splátky 89,65 EUR, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 1.967 EUR s predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 20,91 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 18,03 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver vo výške 49,67 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 0 EUR, poplatok za poskytnutie úveru 50 Eur, účel úveru: kúpa/oprava auta. Obdobné údaje vyplývajú z časti zmluvy, ktoré doplnil žalovaný v bode 2 formulára. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.7.2014 vyplýva, že dlžníkom je žalobca a bol mu schválený úver vo výške 1.500 EUR so splatnosťou na 36 mesiacov, s výškou celkovej splátky 89,65 Eur, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 1.9.2014, s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 1.8.2017, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 1. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 20,91 %, s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere 49,67 %.

6. Žalobca poukázal na viaceré, podľa neho absentujúce náležitosti v zmluve o úvere v zmysle ZoSÚ a z uvedeného dôvodu je podľa neho nevyhnutné vyhodnotiť zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Pokiaľ súd vyhodnotí, že zmluva spĺňa čo i len jednu zo skutočností uvádzaných v § 11 ods. 1 ZoSÚ, zmluva sa bude považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Súd je toho názoru, že zmluva o úvere nespĺňa náležitosť písomnej formy (§ 11 ods. 1 písm. a). Dlžník totiž podpísal len žiadosť o úver s požadovanými údajmi relevantnými pre ustálenie podstatných náležitostí zmluvy o úvere, veriteľ následne vyplnil podstatné náležitosti zmluvy o úvere a doručil dlžníkovi oznámenie o schválení úveru, ktoré sa malo stať súčasťou zmluvy o úvere, pričom ani jeden z právnych úkonov nasledujúcich po žiadosti dlžníka dlžník nepotvrdil svojim podpisom. Spôsob akým mal byť veriteľ oprávnený jednostranne meniť podstatné náležitosti zmluvy o úvere je v príkrom rozpore s dobrými mravmi a s princípmi, na ktorých je založená ochrana spotrebiteľa. Súdu tiež nie je zrejmé aký reálny prospech mal mať žalobca zo služieb, ktoré mali byť poskytnuté žalobcovi na základe Dohody o poskytnutí služby (pozn. súdu: táto nebola súdu predložená). Súhrn mesačných splátok vo výške 36,40 Eur podľa názoru súdu obchádza právne predpisy ohľadne prípustnej odplaty za úver, a tým dobré mravy a zakladá na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. V zmluve tým tiež nie je správne uvedená celková čiastka, ktorú by mal dlžník zaplatiť (nie 1.967 EUR, ale 3.227,40 Eur). Uvedené je teda v rozpore s § 9 ods. 2, písm. j) ZoSÚ a zmluva sa aj z uvedeného dôvodu považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Teda suma bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného predstavuje sumu 947,24 Eur (2.397,24 - 1.450). Súd viazaný žalobným petitom (§ 216 ods. 1 CSP) rozhodol tak ako to vyplýva z výroku I. rozsudku. Žalovaný namietal premlčanie nároku. Prvá splátka bola splatná dňa 1.9.2014 vo výške 89,65 Eur, následne s mesačnou periodicitou. Teda suma 1.450 Eur bola celkovo splatená najskôr 17. splátkou, t.j. dňa 1.2.2017. Všetky ďalšie plnenia teda zakladali bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného a nárok ku dňu podania žaloby (22.2.2017) nemohol byť premlčaný. Súd priznal zákonné úroky z omeškania 5,0% od 3.2.2017, nakoľko z listinného dôkazu (odpovede na výzvu žalobcu) je zrejmé, že najneskôr v tento deň bola žalovanému doručená výzva, z ktorej vyplýva, že žalobca má za to, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Žalobca v priebehu celého konania žiadal, aby žalovaný doručil súdu prehľad platieb. To, že si žalovaný splnil túto povinnosť až v závere konania, a tak suma bezdôvodného obohatenia bola zrejmá tiež až v závere konania, nemôže byť na škodu žalobcu.

7. Súd zastavil konanie v časti uplatňovaných nárokov v súlade s § 145 ods. 2 CSP. Ohľadne trov konania súd postupoval podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP s tým, že zavinenie za zastavenie konania nemožno pripísať žiadnej zo strán. V čase vyhlásenia rozsudku je totiž v účinnosti nová právna úprava, ktorá umožňuje uplatnenie predmetných nárokov. Žalobca bol teda neúspešný len v nepatrnej čiastke a súd teda priznal plnú náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP žalobcovi ako úspešnej strane.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).